03/03/2020

“Να αφήσουμε τη ράθυμη ζωή και να αγωνιστούμε τον καλό αγώνα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κύριλλος εξέδωσε την Ποιμαντορική Εγκύκλιο για την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Στην διαρκή πορεία του ανθρώπου της Εκκλησίας από τη φθορά της αμαρτίας προς την αγιότητα του Θεού στάθηκε ο Σεβασμιότατος. «Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής μας καλεί όλους να αφήσουμε την ράθυμη και αμαρτωλή ζωή μας και να αγωνιστούμε τον καλό αγώνα που μας δείχνει η Εκκλησία μας, τον αγώνα της εγκράτειας της νηστείας και της μετάνοιας, που καθαρίζουν την ψυχή μας και μας φέρνουν κοντά στον Χριστό» τονίζει μεταξύ άλλων.

Διαβάστε αναλυτικά:

Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μία διαρκής πορεία ἀπό τήν γῆ πρός τόν οὐρανό· ἀπό τήν φθορά τῆς ἁμαρτίας πρός τήν ἁγιότητα τοῦ Θεοῦ. Μία ἀσταμάτητη πορεία εἶναι ἡ ζωή γενικά τῶν ἀνθρώπων: τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου

εἶναι πορεία πρός τήν πνευματική τελειότητα καί τήν ἀπόλαυση τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν της· ἐνῶ τοῦ σαρκικοῦ, ἀπό τήν ἄλλη μεριά, ἀνθρώπου ἡ ζωή εἶναι μία πορεία στήν «ὁδόν τῆς ἀπωλείας», πρός μία παντοτινή, ἄν ἦταν δυνατόν, καί παντός εἴδους σαρκική ἀπόλαυση, πού στό τέλος καταντᾶ ἕνα οἰκτρό κατρακύλισμα, ὄχι μόνο πνευματική, ἀλλά καί στήν σαρκική κατάπτωση, στήν ἐκμηδένιση τῶν πάντων.

Αὐτή ἡ φθίνουσα πορεία τοῦ σαρκικοῦ ἀνθρώπου καθιστᾶ μεγάλη τήν ἀνάγκη ἐντρυφήσουμε στό πῶς γίνεται ἡ πορεία τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου: ἀπό ποῦ ἀρχίζει, πιό δρόμο ἀκολουθεῖ, ποιές δυσκολίες παρουσιάζει, καθώς καί ὅλα τά ἄλλα πού χρειάζεται νά ξέρουμε, γιά νά φτάσουμε μέ ἀσφάλεια στό εὐλογημένο τέρμα τοῦ δρόμου. Αὐτή τήν πορεία καί αὐτόν τόν ἀγώνα τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου θέλοντας νά βοηθήσει καί νά ἐμψυχώσει ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ὅρισε τήν κατ’ ἔτος κατανυκτική περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, γιά νά μᾶς διδάξει πῶς πρέπει ὁ κάθε χριστιανός νά τήν βιώσει, γιά νά φτάσει στόν προόρισμό του, δηλαδή τόν ἐξαγνισμό του καί τήν ἕνωσή του μέ τόν Θεό. Ἡ πιό ἀνθρώπινη περίοδος, πού περισσότερο ἐνισχύει τόν πνευματικό ἀγώνα τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ στήν δύσκολη πορεία του πρός τήν τελειότητα τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι ἡ περίοδος τῆς Τεσσαρακοστῆς. Ὁ πιστός τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας περιμένει τήν περίοδο αὐτή μέ ἰδιαίτερη χαρά καί νοσταλγία κάθε χρόνο. Ἡ νηστεία, ἡ ἐγκράτεια, ἡ μετάνοια καί ἡ πνευματική χαρμολύπη εἶναι βιώματα τοῦ πιστοῦ, πού ἀναζωπυρώνονται καί ἀνανεώνονται μέ τόν λειτουργικό κύκλο τῶν ἑορτῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ὅποιος μελετήσει μέ προσοχή αὐτή τήν περίοδο, θά δεῖ μέ πόση σοφία εἶναι ἁρμοσμένη ἀπό τούς ἁγίους Πατέρες ἡ ὅλη ἀρχιτεκτονική της. Ἴσως δέν θά μποροῦσε νά βρεθεῖ καλύτερος δρόμος γιά τόν ὀρθόδοξο χριστιανό, γιά νά φτάσει στό Πάσχα – ὄχι ὡς ἁπλός καί ἐπιπόλαιος διαβάτης τοῦ χρόνου, ἀλλά ὡς εὐλαβικός προσκυνητής τῶν Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως. Καί αὐτός εἶναι ὁ λόγος, πού ἡ συγκρότησή της ὑπαγορεύεται ἀπό τήν γενική ἀρχή πώς ἀποτελεῖ μία κλίμακα γιά τόν πιστό, πού τό τελευταῖο σκαλί της μᾶς φέρνει μέσα στήν φωτεινή ἀτμόσφαιρα τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, τοῦ Λυτρωτοῦ μας καί Θεοῦ.

Ἡ περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μᾶς καλεῖ ὅλους νά ἀφήσουμε τήν ράθυμη καί ἁμαρτωλή ζωή μας καί νά ἀγωνιστοῦμε τόν καλόν ἀγώνα πού μᾶς δείχνει ἡ Ἐκκλησία μας, τόν ἀγώνα τῆς ἐγκράτειας τῆς νηστείας καί τῆς μετάνοιας, πού καθαρίζουν τήν ψυχή μας καί μᾶς φέρνουν κοντά στόν Χριστό. Καί ἄς μήν πεῖ κανείς πώς καί χωρίς αὐτόν τόν ἀγώνα καί χωρίς αὐτές τίς ἀρετές μπορεῖ νά καθαρθεῖ καί νά φθάσει «εἰς τόν καθαρώτατον Χριστόν». Ἡ ἁγία καί πλούσια πεῖρα τόσων ἁγίων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μᾶς δείχνει τόν δρόμο, τόν

μόνο ἀσφαλῆ δρόμο, πού πρέπει νά ἀκολουθήσουμε, μέ σωματική καί πνευματική κάθαρση τῶν παθῶν μας, γιά νά φτάσουμε μέ ταπείνωση ὡς τήν δόξα τοῦ Νυμφίου. Καί πραγματικά, βλέποντας τόν ἁμαρτωλό Τελώνη νά στενάζει, χτυπώντας μετανοημένα τό στῆθος του· τήν ὁσία Μαρία τήν Αἰγυπτία νά ἁγιάζει μετά ἀπό μία ζωή ἁμαρτωλοτάτη· τήν πόρνη τοῦ Εὐαγγελίου νά σωφρονεῖ· τόν ληστή δίπλα ἀπό τόν Χριστό νά θεολογεῖ· ἀκούοντας ἀκόμα τούς κατανυκτικούς ὕμνους Ἁγίων καί ἐμπνευσμένων ὑμνογράφων, ὁ πιστός χριστιανός κατανύσσεται, ἀλλάζει ἀποφάσεις στό καλύτερο, παίρνει τόν δρόμο γιά τό ἐξομολογητήριο, ὅπου ἀφήνει τά κρίματα πού βάραιναν ὡς τώρα τήν ψυχή του, καί ὕστερα «γεύεται πηγῆς ἀθανάτου» – τό «ὡσεί κράτιστον μεθύσκον ποτήριον» – τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος Χριστοῦ. Αὐτό εἶναι τό Πάσχα, πού ἔχει θέσει ὡς προορισμό της γιά τούς πιστούς ἡ περίοδος αὐτή.

Ἡ μετάνοια, ὅμως, αὐτή, δέν εἶναι ἀπό τά πράγματα πού εὔκολα κατορθώνονται. Θέλει ἀγώνα σκληρό, γιά νά κόψει κανείς τά πάθη του, τίς συνήθειές του, τίς μικρές καί τίς μεγάλες ἁμαρτίες του. Χρειάζεται ἕνας ὀδυνηρός ἀγώνας, μέ ἱδρῶτα πολύ, μέ δάκρυ καί αἷμα, γιά νά ξεριζώσει κανείς ἀπό μέσα του, ὅσα ἀγκάθια ρίζωσαν καί μεγαλώνουν συνεχῶς κρυφά ἤ φανερά στόν χῶρο τῆς καρδιᾶς του. Γι’ αὐτόν τόν ἀγώνα, ὅμως, πού ἡ Ἁγία Τεσσαρακοστή μᾶς προτρέπει νά κάμουμε, ἄς μήν ἀπελπίζεται κανείς, πώς ἄν τόν ἀναλάβει μέ εἰλικρίνεια, θά μείνει μόνος καί ἀβοήθητος. Δίπλα του στέκει ὁ Χριστός, γιά νά τόν δυναμώσει καί νά τόν βοηθήσει. Ἀρκεῖ νά δείξει πραγματική μετάνοια καί νά περπατήσει τήν ὁδό τοῦ Θεοῦ: «ἐπιστράφητε πρός με, λέγει Κύριος, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ· καὶ διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστί, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων» (Ἰωήλ β΄, 12-13).

Μακάρι ὅλοι μας, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, νά ἀνεβοῦμε καί φέτος τήν κλίμακα τῶν ἀρετῶν, ἀρχίζοντας νά ἀκολουθοῦμε πιστά στήν ζωή καί στόν βίο μας, ὅ,τι ἡ πεῖρα τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχει θησαυρίσει, γιά τήν δική μας πνευματική πρόοδο καί σωτηρία, μέσα στήν ἐφετινή περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καί νά ἀξιωθοῦμε νά προσκυνήσουμε καί τήν Ἁγία Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Καλή καί εὐλογημένη Τεσσαρακοστή

Εὐχέτης Σας πρός Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ Κύριλλος